

Resource: Nepali Unlocked Literal Bible

License Information

Nepali Unlocked Literal Bible (Nepali) is based on: Nepali Unlocked Literal Bible, [Door43 World Missions Community](#), 2019, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Nepali Unlocked Literal Bible

Lamentations 1:1

¹ एक पटक मानिसहरूले भरिपूर्ण सहर अहिले सुनसान बसिरहेको छ । त्यो शक्तिशाली जाति भए तापनि विधवाजस्तै भएको छ । त्यो जाति-जातिहरूका बिचमा राजकुमारीजस्तै थियो, तर अहिले जबरजस्ती दासत्वमा लगिएको छ ।

² त्यो रातमा रुच्छ र विलाप गर्छ, अनि त्यसको आँसुले गला भरिन्छ । त्यसको कुनै पनि प्रेमीले त्यसलाई सान्त्वना दिँदैन । त्यसका सबै मित्रले त्यसलाई धोका दिएका छन् । तिनीहरू त्यसका शत्रुहरू भएका छन् ।

³ गरिबी र वेदनापछि यहुदा निर्वासनमा गएको छ । त्यो जाति-जातिहरूका बिचमा बस्छ, र त्यसले चैन पाउँदैन । त्यसलाई खेदनहरू सबैले त्यसको घोर निराशामा त्यसलाई पक्रे ।

⁴ सियोनका सडकहरूले शोक गर्छन्, किनकि कुनै पनि तोकिएका चाडहरूमा आउँदैन । त्यसका सबै मूल ढोका उजाड भएका छन् । त्यसका पुजारीहरू सुस्केरा हाल्दछन् । त्यसका कन्याहरू शोकित छन्, र त्यो आफै नै बिलकुल निराशामा छ ।

⁵ त्यसका वैरीहरू त्यसको मालिक भएका छन् । त्यसका शत्रुहरूको उन्नति हुन्छ । त्यसका धेरै पापको कारण परमप्रभुले त्यसलाई कष्ट दिनुभएको छ । त्यसका स-साना बालबच्चाहरू त्यसको वैरीकहाँ निर्वासनमा जान्छन् ।

⁶ सौन्दर्यले सियोनकी छोरीलाई छोडेको छ । त्यसका राजकुमारहरू खर्क पाउन नसक्ने मृगहरूजस्तै भएका छन्, र तिनीहरू दुर्बल भएर तिनीहरूलाई खेदनेको अगिअगि भाग्छन् ।

⁷ त्यसले कष्ट पाएको र घरवारविहीन भएको दिनमा यरूशलेमले आफूसित अगिल्ला दिनमा भएका त्यसका सबै बहुमूल्य खजानाहरूलाई समझ्ने छ । त्यसका मानिसहरू वैरीको हातमा पर्दा कसैले त्यसलाई सहायता गरेन । वैरीहरूले त्यसलाई देखे, र त्यसको विनाशमा हाँसे ।

⁸ यरूशलेमले घोर पाप गच्छो । त्यो अशुद्ध वस्तुजस्तै तिरस्कृत भएको छ । त्यसलाई आदर गर्ने सबैले अहिले त्यसलाई तिरस्कार गर्छ, किनकि तिनीहरूले त्यसको नगनता देखेका छन् । त्यसले सुस्केरा हाल्छ, र भाग्ने कोसिस गर्छ ।

⁹ त्यसको फरियाभित्र त्यो अशुद्ध भएको छ । त्यसले आफ्नो भविष्यको विषयमा सोचेन । त्यसको पतन डरलाग्दो थियो । त्यसलाई सान्त्वना दिने कोही थिएन । त्यो चिच्च्यायो, “हे परमप्रभु, मेरो कष्टलाई हेर्नुहोस्, किनकि शत्रु अति महान् भएको छ ।”

¹⁰ वैरीले हाम्रा सबै बहुमूल्य खजानामा आफ्नो हात हालेको छ । तपाईंको पवित्र सभामा जाति-जातिहरू प्रवेश गर्नुहुँदैन भनी तपाईंले आज्ञा दिनुभए तापनि त्यसले आफ्नो पवित्रस्थानमा तिनीहरू प्रवेश गरेको देखेको छ ।

¹¹ त्यसका सबै मानिसले रोटीको खोजी गर्दा तिनीहरू सुस्केरा हाल्छन् । आफ्ना प्राण बचाउनलाई खानाको लागि तिनीहरूले आफ्ना बहुमूल्य खजानाहरू दिएका छन् । हे परमप्रभु, हेर्नुहोस्, र मलाई विचार गर्नुहोस्, किनकि म बेकम्मा भएको छु ।

¹² यताबाट भएर जाने तिमीहरू सबैलाई के यसको वास्ता छैन? मलाई दिइएको शोकजस्तै कसैको शोक छ कि छैन भनेर हेर र विचार गर, किनकि परमप्रभुले आफ्नो भयङ्कर क्रोधको दिनमा मलाई यातना दिनुभएको छ ।

¹³ उहाँले उच्चबाट मेरा हड्डीमा आगो सल्काउनुभएको छ, र यसले तिनलाई जितेको छ । उहाँले मेरो खुट्टाको लागि जाल

फिंजाउनुभएको छ, र मलाई फर्काउनुभएको छ। उहाँले मलाई निरन्तर रूपमा उजाड र कमजोर बनाउनुभएको छ।

¹⁴ मेरा आज्ञा उल्लङ्घनहरूको जुवालाई उहाँको हातद्वारा बाँधेको छ। ती संगसँग बाँधिएर मेरो काँधमा राखिएका छन्। उहाँले मेरो बललाई असफल तुल्याइदिनुभएको छ। परमप्रभुले मलाई तिनीहरूका हातमा सुम्पिदिनुभएको छ, र म खडा हुन सकिनँ।

¹⁵ मेरो प्रतिरक्षा गर्ने मेरा सबै शक्तिशाली मानिसलाई परमप्रभुले एकातिर प्याँकिदिनुभएको छ। मेरा हट्टाकट्टा मानिसहरूलाई धूलोपिठो पार्न उहाँले मेरो विरुद्धमा सभा बोलाउनुभएको छ। परमप्रभुले यहूदाका कन्या-छोरीहरूलाई दाखको कोलमा कुल्चिमिल्ची पार्नुभएको छ।

¹⁶ यिनै कुराहरूको लागि म रुच्छु; मेरा आँखा ओँसुको धारा बहन्छ। किनकि मलाई सान्त्वना दिने र मेरो जीवनलाई पुनर्स्थापित गर्ने मबाट निकै टाढा छ। शत्रुले मलाई परास्त गरेकोले मेरा बालबच्चा बेसहारा छन्।

¹⁷ सियोनले आफ्ना हात फैलाएको छ। त्यसलाई सान्त्वना दिने कोही छैन। याकूबको वरिपरि हुनेहरू त्यसका वैरीहरू होऊन् भनी परमप्रभुले आज्ञा दिनुभएको छ। यरूशलेम तिनीहरूका लागि अशुद्ध छ।

¹⁸ परमप्रभु धर्मी हुनुहुन्छ, किनकि म उहाँको आज्ञाको विरुद्धमा बागी भएको छु। हे सबै मानिस हो, सुन र मेरो शोकलाई विचार गर। मेरा कन्याहरू र हट्टाकट्टा मानिसहरू निर्वासनमा गएका छन्।

¹⁹ मैले मेरा मित्रहरूलाई बोलाएँ, तर तिनीहरू मप्रति धोकेबाज निस्किए। मेरा पुजारीहरू र मेरा धर्म-गुरुहरूले आफ्ना प्राण बचाउनको लागि खानाको खोजी गर्दा तिनीहरू सहरमा नै नष्ट भए।

²⁰ हे परमप्रभु, हेर्नुहोस, किनकि म निराशामा छु। मेरो पेट हुँडल्छ। मेरो हृदय मभित्रै छटपटिन्छ, किनकि म ज्यादै विद्रोही भएको छु। बाहिर तरवारले आमालाई नष्ट पार्छ, घरभित्र केवल मृत्यु छ।

²¹ तिनीहरूले मेरो सुस्केरा सुनेका छन्, तर मलाई सान्त्वना दिने कोही छैन। मेरा सबै शत्रुले मेरो कष्टको विषयमा सुनेका

छन्, र तपाईंले यसो गर्नुभएकोमा तिनीहरू खुसी छन्। तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएको दिन तपाईंले ल्याउनुभएको छ। अब तिनीहरू मजस्तै होऊन्।

²² तिनीहरूका सबै दुष्टता तपाईंको सामु आऊन। मेरा सबै आज्ञा उल्लङ्घनको कारणले तपाईंले मलाई व्यवहार गर्नुभएँझै तिनीहरूसित व्यवहार गर्नुहोस। मेरा सुस्केरा धेरै छन्, र मेरो हृदय मुर्छा परेको छ।

Lamentations 2:1

¹ परमप्रभुले सियोनकी छोरीलाई आफ्नो रिसको बादलमुनि ढाक्नुभएको छ। उहाँले इस्राएलको गौरवलाई स्वर्गबाट तल पृथ्वीमा प्याँकिदिनुभएको छ। आफ्नो रिसको दिनमा उहाँले आफ्नो पाउदानको सम्झना गर्नुभएको छैन।

² परमप्रभुले याकूबका सबै नगरलाई स्वाहा पार्नुभएको छ, र तिनलाई दया देखाउनुभएको छैन। उहाँको रिसको दिनमा उहाँले यहूदाकी छोरीका किल्लाबन्दी गरिएका सहरहरू भल्काइदिनुभएको छ। उहाँले राज्य र यसका शासकहरूलाई अपमानमा भुइँ ढाल्नुभएको छ।

³ भयङ्कर रिसले उहाँले इस्राएलको हरेक सिड काटिदिनुभएको छ। उहाँले शत्रुकै सामुने आफ्नो दाहिने हात हटाउनुभएको छ। उहाँले याकूबलाई चारैतिर भस्म गर्ने दन्केदो आगोले जलाउनुभएको छ।

⁴ शत्रुले झैँ उहाँले धनु हामीतिर उठाउनुभएको छ। उहाँको दाहिने हात हान्नलाई तयार छ। सियोनकी छोरीको पालमा उहाँले आफूलाई प्रिय लाग्ने सबैलाई मार्नुभएको छ। उहाँले आफ्नो क्रोध आगोझै खन्याउनुभएको छ।

⁵ परमप्रभु शत्रुझैँ हुनुभएको छ। उहाँले इस्राएललाई निल्नुभएको छ। उहाँले त्यसका सबै महललाई निल्नुभएको छ। उहाँले त्यसका किल्लाहरूलाई नष्ट पार्नुभएको छ। उहाँले यहूदाकी छोरीमा शोक र विलाप बढाउनुभएको छ।

⁶ उहाँले आफ्नो पवित्र वासस्थानलाई बगैँचाको छाप्रोलाई झैँ आक्रमण गर्नुभएको छ। उहाँले पवित्र सभाको स्थानलाई नष्ट गर्नुभएको छ। परमप्रभुले सियोनमा पवित्र सभार शबाथ दुवैलाई बिस्न लगाउनुभएको छ, किनकि उहाँले आफ्नो भयानक रिसमा राजा र पुजारी दुवैलाई तिरस्कार गर्नुभएको छ।

⁷ परमप्रभुले आपनो वेदीलाई तिरस्कार गर्नुभएको छ, र पवित्र वासस्थानलाई त्यागिदिनुभएको छ । उहाँले त्यसका महलहरूका पर्खालहरू शत्रुको हातमा सुम्पिदिनुभएको छ । तोकिएको चाडको दिनमा जस्तै तिनीहरूले परमप्रभुको मन्दिरमा विजयको ध्वनि लगाएका छन् ।

⁸ परमप्रभुले सियोनकी छोरीको सहरको पर्खाललाई नष्ट गर्ने निधो गर्नुभयो । उहाँले नाजे फित्ता तन्काउनुभयो, र पर्खाललाई नष्ट गर्नबाट आपनो हात रोक्नुभएको छैन । उहाँले गढी र पर्खाललाई विलाप गर्न लगाउनुभयो । ती सँगसँगै भत्के ।

⁹ त्यसका मूल ढोकाहरू भुइँमा ढलेका छन् । उहाँले त्यसका मूल ढोकाका गजबारहरू नष्ट गर्नुभएको छ, र भाँच्नुभएको छ । त्यसका राजा र राजकुमारहरू जाति-जातिहरूका बिचमा छन्, र व्यवस्था रहेदैन, अनि त्यसका अगमवक्ताहरूले परमप्रभुबाट कुनै दर्शन पाउँदैनन् ।

¹⁰ सियोनकी छोरीका धर्म-गुरुहरू चुप लागेर भुइँमा बस्छन् । तिनीहरूले आ-आफ्ना शिरमा धूलो हालेका छन्, र भाड्ग्रा लगाएका छन् । यरूशलेमका कन्याहरूले भुइँमा आ-आफ्ना शिर झुकाएका छन् ।

¹¹ तिनीहरूको आँसुले मेरा आँखा टट्टाइसक्यो । मेरो पेट हुँडल्छ । मेरा मानिसहरूकी छोरीको विनाशको कारण मेरा मेरो हृदय छियाछिया भयो । बालबच्चा र दुधे बालकहरू सहरका सडकहरूमा मुर्छा खान्छन् ।

¹² तिनीहरूले आफ्ना आमाहरूलाई भन्छन् “अन्न र दाखमद्य कहाँ छन् ?” तिनीहरू सहरका सडकहरूमा घाइतेद्वाँ मुर्छा पर्दा तिनीहरूका प्राण तिनीहरूका आमाहरूको काखमा शिथिल हुन्छन् ।

¹³ हे यरूशलेमकी छोरी, म तँलाई के भनूँ ? हे सियोनकी छोरी, तँलाई सान्त्वना दिन तँलाई म केसित तुलना गरूँ ? तेरो घाउ समुद्रजस्तै विशाल भएको छ । कसले तँलाई निको पार्न सक्छ ?

¹⁴ तेरा अगमवक्ताहरूले तेरो लागि झुटा र बेकम्मा दर्शनहरू देखेका छन् । तेरो सुदिन पुनर्स्थापित गर्न तिनीहरूले तेरो

अधर्मको पर्दाफास गरेका छैनन्, तर तिनीहरूले तँलाई झुटा र गलत वचनहरू दिएका छन् ।

¹⁵ यस सडक भएर जानेहरू सबैले तँलाई देखेर थपडी मार्छन् । यरूशलेमकी छोरीको विरुद्धमा तिनीहरूले गिल्ला गर्छन्, र आफ्ना शिर हल्लाउँछन्, अनि भन्छन् “के यो त्यही सहर हो जसलाई तिनीहरूले ‘परम सुन्दरी’ र ‘सारा पृथ्वीको आनन्द’ भन्ने ?”

¹⁶ तेरा सबै शत्रुले तेरो विरुद्धमा तिनीहरूका मुख खोल्छन् । तिनीहरूले खिसी गरेर रिसमा आफ्ना दाहा किट्छन्, र भन्छन्, “हामीले त्यसलाई निलेका छौं । हामी यही दिनको प्रतीक्षामा थियोँ । यही हेर्न हामी बाँचेका छौं ।”

¹⁷ परमप्रभुले जे गर्ने योजना बनाउनुभयो, त्यही गर्नुभएको छ । उहाँले आफ्नो वचन पुरा गर्नुभएको छ । उहाँले दया नदेखाइकन तँलाई पर्याँकेदिनुभएको छ, किनकि उहाँले तँलाई देखेर तेरो शत्रुलाई रमाउने अनुमति दिनुभएको छ । उहाँले तेरा शत्रुहरूको सिङ्ग उठाउनुभएको छ ।

¹⁸ हे सियोनकी छोरीका पर्खालहरू हो, तिनीहरूका हृदयले परमप्रभुलाई पुकारे । दिनरात नदीद्वाँ तेरा आँसु बगा । कति पनि विश्राम नले; तेरा आँखालाई विश्राम नदे ।

¹⁹ रातको हरेक पहरको सुरुमा उठेर चिच्च्या । परमप्रभुको मुहारको सामने तेरो हृदय पानीद्वाँ खन्या । हरेक सडकको कुनामा भोकले मुर्छा पर्ने तेरा बालबच्चाका प्राणको लागि तेरा हात उहाँतिर उठा ।

²⁰ हे परमप्रभु, हेर्नुहोस्, र यसरी व्यवहार गर्नेहरूलाई विचार गर्नुहोस् । के स्रीहरूले आफै गर्भको फल अर्थात् आफैले जन्माएका बालबच्चालाई खाने ? के पुजारी र अगमवक्ता परमप्रभुको पवित्र वासस्थानमा मारिने ?

²¹ युवाहरू र पाकाहरू सडकहरूका धूलोमा पसिन्छन् । मेरा युवतीहरू र युवाहरू तरवारले ढालिएका छन् । तिनीहरूलाई दया नदेखाइकन तपाईंले तिनीहरूलाई मार्नुभएको छ ।

²² चाडको दिनमा मानिसहरू भेला गरेँद्वाँ तपाईंले मेरो हरेक किनारामा मेरा त्रासहरूलाई बोलाउनुभएको छ । परमप्रभुको रिसको दिनमा कोही पनि उम्केन वा बाँचेन । मैले

वास्ता गरेका र हुक्काएकाहरूलाई मेरो शत्रुले नष्ट पारेको छ
।

Lamentations 3:1

¹ परमप्रभुको क्रोधको लाठोमुनि दुर्दशा देख्ने मानिस म नै हुँ
।

² उहाँले मलाई खेदनुभयो, र उज्जालोमा भन्दा पनि
अङ्घारोमा हिँड्न लगाउनुभयो ।

³ निश्चय नै उहाँले मेरो विरुद्धमा पटक-पटक र दिनभरि
आफ्नो हात पसार्नुभयो ।

⁴ उहाँले मेरो मासु र छाला गलाइदिनुभएको छ । उहाँले मेरा
हाडहरू भाँचिदिनुभयो ।

⁵ उहाँले मेरो विरुद्धमा घेरा लगाउनुभयो, अनि तिक्तता र
कठिनाइले मलाई घेर्नुभयो ।

⁶ उहाँले मलाई धैरै पहिले मर्नेहरूजस्तै अन्धकार ठाउँहरूमा
बस्न लगाउनुभयो ।

⁷ उहाँले मरो चारैतिर पर्खाल लगाउनुभयो । त्यसैले म भाग्न
सकिदनँ । उहाँले मेरा साड्लाहरू गहाँ बनाइदिनुभयो,

⁸ र मैले सहायताको लागि पुकारे र विच्च्याए तापनि उहाँले
मेरो प्रार्थना थुनिदिनुभयो ।

⁹ काटिएको ढुङ्गाको पर्खालले उहाँले मेरो बाटो थुनिदिनुभयो
। उहाँले मेरा बाटाहरू बाझ्ने बनाइदिनुभयो ।

¹⁰ उहाँ आक्रमण गर्न दुकेर बस्ने भालुजस्तो र लुकेर बस्ने
सिंहजस्तो हुनुहुन्छ ।

¹¹ उहाँले मेरा बाटाहरू उल्टो बनाइदिनुभयो । उहाँले मलाई
बेसाहारा तुल्याइदिनुभयो ।

¹² उहाँले आफ्नो धनुमा ताँदो चढाउनुभयो, र मलाई नै
काँडको निसाना बनाउनुभयो ।

¹³ उहाँले आफ्नो ठोक्रोका काँडहरूले मेरा मृगौला
छेडिदिनुभयो ।

¹⁴ म मेरा सबै मानिसका लागि हाँसोको पात्र बनेँ, र दिनभरि
तिनीहरूको ठट्टाको निसाना बनेँ ।

¹⁵ उहाँले मलाई तिक्तताले भरिदिनुभयो, र ऐरेलु पिउन
लगाउनुभयो ।

¹⁶ उहाँले रोडाले मेरा दाँत पिँधुभयो, र खरानीमा
कुल्चिमिल्ची पारिदिनुभयो ।

¹⁷ मेरो प्राण शान्तिबाट वञ्चित भएको छ । प्रसन्नताके हो भनी
मैले बिस्को छु ।

¹⁸ त्यसैले म भन्छु, “मेरो धैर्य नष्ट भएको छ, र मेरो भरोसा
परमप्रभुमा नै छ ।”

¹⁹ मेरो कष्ट र मेरो फिरन्तेपन, ऐरेलु र तिक्ततालाई
सम्झनुहोस ।

²⁰ म निरन्तर यसलाई सम्झन्छु, र म मभित्रै हताश भएको छु
।

²¹ तर म यो स्मरण गर्दछु । त्यसैले म आशा गर्दछु:

²² परमप्रभुको अचुक प्रेम कहिल्यै समाप्त हुँदैन, र उहाँको
दया कहिल्यै अन्त्य हुँदैन ।

²³ ती हरेक बिहान नयाँ हुन्छन् । तपाईंको विश्वसनीयता
महान् छ ।

²⁴ मैले भनेँ, “परमप्रभु मेरो उत्तराधिकार हुनुहुन्छ ।” त्यसैले म
उहाँमा नै आशा गर्दछु ।

²⁵ परमप्रभुको प्रतीक्षा गर्नेहरू, उहाँको खोजी गर्नेहरूका
निम्ति उहाँ भलो हुनुहुन्छ ।

²⁶ मौन रूपमा परमप्रभुको उद्धारको प्रतीक्षा गर्नु राम्रो हुन्छ
।

²⁷ आफ्नो युवावस्थामा जुगा बोक्नु मानिसको लागि राम्रो हुन्छ
।

²⁸ त्यसमाथि यो राखिँदा त्यो एकलै चुप लागेर बसोस् ।

²⁹ त्यसले आफ्नो मुख धूलोमा लगाओस् । अझै पनि आशा
बाँकी हुन सक्छ ।

³⁰ त्यसलाई हिर्काउनेलाई त्यसले आफ्नो गाला पनि देओस्, र
त्यो निन्दाले भरियोस् ।

³¹ किनकि परमप्रभुले हामीलाई सदासर्वदा त्याग्नुहुने छैन,

³² तर उहाँले शोक ल्याउनुभए तापनि उहाँको अचुक प्रेमको
प्रचुरतामूताबिक उहाँले दया देखाउनुहुने छ ।

³³ किनकि उहाँले हृदयबाट नै मानव-जातिका सन्तानलाई
यातना दिनुहुन वा कष्ट दिनुहुन्न ।

³⁴ पृथ्वीका सबै कैदीलाई खुटाले कुल्चिमिल्ची पार्ने,

³⁵ सर्वोच्च परमेश्वरको उपस्थितिमा मानिसको न्यायलाई
इन्कार गर्ने,

³⁶ कुनै मानिसलाई न्यायबाट वञ्चित गर्नेजस्ता कुराहरू
परमप्रभुले अनुमोदन गर्नुहुन्न ।

³⁷ परमप्रभुले उर्दी नगर्नुभएसम्म कसले बोलेको कुरा पुरा
भएको छ ?

³⁸ के सर्वोच्च परमेश्वरको मुखबाट नै विपत्ति र राम्रा कुराहरू
दुवै आउँदैनन् र ?

³⁹ कुनै जीवित मानिस कसरी गनगनाउन सक्छ ? आफ्ना
पापको लागि पाएको दण्डको विषयमा कुनचाहिँ व्यक्तिले
गनगन गर्न सक्छ ?

⁴⁰ हाम्रा मार्गको जाँच गरौँ, र तिनलाई जाँचेर परमप्रभुकहाँ
फकौँ ।

⁴¹ हाम्रा हृदय र हाम्रा हात स्वर्गमा हुनुहुने परमेश्वरमा उठाओँ,
र भनौँ:

⁴² “हामीले आज्ञा उल्लङ्घन गरेका छौँ, र विद्रोह गरेका छौँ,
अनि तपाईंले बिर्सनुभएको छैन ।

⁴³ तपाईंले आफैलाई रिसले ढाक्नुभएको छ, र हाम्रो पिछा
गर्नुभएको छ । तपाईंले मार्नुभएको छ, जोगाउनुभएको छैन ।

⁴⁴ कुनै प्रार्थनाले नछेडोस् भनेर तपाईंले आफैलाई बादलले
ढाक्नुभएको छ ।

⁴⁵ तपाईंले जाति-जातिहरूका बिचमा हामीलाई फोहोरको
थुप्पो र कसिङ्गर बनाउनुभएको छ ।

⁴⁶ हाम्रा शत्रुहरूलाई हामीलाई सराप दिन अनुमति दिनुहोस्
।

⁴⁷ आतङ्क र खतरा, उजाड र विनाश हामीमाथि आइपरेका
चन् ।

⁴⁸ मेरा जाति नष्ट गरिएकाले मेरा औँखाबाट आँसुको धारा
बहन्छ ।

⁴⁹ मेरा औँखाबाट नरोकिकन, विश्राम नगरीकन आँसु बहन्छ,

⁵⁰ जबसम्म परमप्रभुले स्वर्गबाट तल हेर्नुहुन्न ।

⁵¹ मेरो सहरका सबै छोरीको कारण मेरा औँखाले मलाई
शोकित तुल्याए ।

⁵² मेरा शत्रुहरूद्वारा मलाई चरालाई झैं सिकार गरिएको छ ।
विनाकारण तिनीहरूले मेरो सिकार गरे ।

⁵³ तिनीहरूले मलाई खाडलमा प्याँके, र मलाई ढुङ्गले हाने,

⁵⁴ अनि मेरो शिर ढाक्ने गरी तिनीहरूले पानीको बाढी ल्याए
। मैले भनेँ, “मेरो अन्त्य आइसकेको छ ।”

⁵⁵ हे परमप्रभु, खाडलको गहिराइबाट मैले तपाईंको नाउँ
पुकारेँ ।

⁵⁶ “मैले मदतको लागि पुकार्दा तपाईंका कान बन्द नगर्नुहोस्”
भनी मैले भन्दा तपाईंको मेरो सोर सुन्नुभयो ।

⁵⁷ मैले पुकार गरेको त्यस दिनमा तपाईं नजिक आउनुभयो ।
तपाईंले भन्नुभयो, “नडरा ।”

⁵⁸ हे परमप्रभु, तपाईं मेरो पक्षमा लड्नुभयो । तपाईंले मेरो
ज्यान बचाइदिनुभयो ।

⁵⁹ हे परमप्रभु, तिनीहरूले मलाई गरेका खराबी तपाईंले
देख्नुभएको छ । मेरो मुदाको इन्साफ गरिदिनुहोस् ।

⁶⁰ तिनीहरूले मलाई गरेका अपमान, मेरो विरुद्धमा रचेका
सबै षड्यन्त तपाईंले देख्नुभएको छ ।

⁶¹ हे परमप्रभु, तिनीहरूले गरेका निन्दा र मेरो बारेमा भएका
तिनीहरूका सबै योजना तपाईंले देख्नुभएको छ ।

⁶² मेरो विरुद्धमा मेरा शत्रुहरूका बोली र अभियोग दिनभरि
आउँछन् ।

⁶³ तिनीहरू कसरी बस्छन्, र उठ्छन्, हेर्नुहोस् । तिनीहरूका
गीतले मेरो ठट्टा गर्छन् ।

⁶⁴ हे परमप्रभु, तिनीहरूले गरेअनुसार तिनीहरूलाई बदला
लिनुहोस् ।

⁶⁵ तपाईंले तिनीहरूका हृदय लज्जित पर्न दिनुहने छ ।
तपाईंको दण्डाज्ञा तिनीहरूमाथि परोस् ।

⁶⁶ हे परमप्रभु, रिसमा तपाईंले तिनीहरूलाई खेदनुहुन्छ, र
स्वर्गबाट तिनीहरूलाई नष्ट पार्नुहुन्छ ।

Lamentations 4:1

¹ सुनको चमक हराएको छ । कसरी निखुर सुन बदलेको छ!
पवित्र पत्थरहरू हरेक सडकको कुनामा छरपष्ट छन् ।

² सियोनका मूल्यवान् छोराहरू निखुर सुनका तौलजत्तिकै
योग्य थिए, तर अहिले तिनीहरू कुमालेको हातका काम
अर्थात् माटोको भाँडाजत्तिकै पनि गनिएका छैनन् ।

³ स्यालका माउहरूले पनि आपना बच्चाहरूलाई थुन चुस्त
दिन्छन्, तर मेरो जातिकी छोरी मरुभूमिका अस्ट्रिचहरूझैं
कुर भएकी छे ।

⁴ दूध चुस्ते शिशुको जिब्रो तिखाले गर्दा तालुमा टाँसिन्छ ।
बालबालिकाहरूले खानेकुरा माग्छन्, तर तिनीहरूका लागि
कैही छैन ।

⁵ मिठा-मिठा खानेकुरा खाएर भोज गर्नेहरू सडकहरूमा
भोकले मर्छन । वैज्ञानी वस्त्र लगाएर हुकाइएकाहरू अहिले
खरानीको थुप्रोमा बस्छन् ।

⁶ मेरो जातिकी छोरीको दण्ड सदोमको भन्दा ठुलो छ,
जसलाई ऐकै क्षणमा फ्याँकिएको थियो, र कसैको हातले
त्यसलाई सहायता गरेको थिएन ।

⁷ त्यसका अगुवाहरू हिउँभन्दा शुद्ध, दूधभन्दा सेता थिए ।
तिनीहरूका शरीर मानिकभन्दा राता थिए; तिनीहरूका रूप
नीरजस्तै थिए ।

⁸ अहिले तिनीहरू मुहार मोसोभन्दा कालो छ । तिनीहरू
सडकहरूमा चिनिँदेनन् । तिनीहरूको छाला हड्डीहरूमा
टाँसिएको छ । यो काठ जत्तिकै सुख्खा भएको छ ।

⁹ तरवारले मारिएकाहरू भोकले मरेकाहरूभन्दा खुसी थिए। जामिनको फसलको कमीको कारणले तिनीहरू भोकाएर सुकै जान्छन्।

¹⁰ दयालु स्त्रीहरूका हातले तिनीहरूका आफ्नै बालबच्चा पकाएका छन्। मेरो जातिकी छोरीलाई नष्ट पारिँदा ती बालबच्चा तिनीहरूको खानेकुरा बने।

¹¹ परमप्रभुले आफ्ना सबै क्रोध देखाउनुभयो। उहाँले आफ्नो भयङ्कर रिस खन्याउनुभयो। उहाँले सियोनमा आगो सल्काउनुभयो जसले त्यसका जगहरूलाई भस्म पान्यो।

¹² शत्रुहरू वा विरोधीहरू यरूशलेमका मूल ढोकाहरूभित्र प्रवेश गर्न सक्नेथिए भनी पृथ्वीका राजाहरूले विश्वास गरेनन्, न त संसारको कुनै बासिन्दाले विश्वास गर्यो।

¹³ त्यसका अगमवक्ताहरू र त्यसका पुजारीहरूका अधर्मको कारणले यसो भएको थियो, जसले त्यसकै बिचमा धर्महरूको रगत बगाएका थिए।

¹⁴ अन्धाहरूज्ञैं तिनीहरू सडकहरूमा यताउता हिँड्छन्। त्यस रगतद्वारा तिनीहरू यति दुषित पारिएका थिए, कि तिनीहरूका लुगा छुन कसैलाई अनुमति दिइएन।

¹⁵ तिनीहरूलाई देखेर मानिसहरू चिच्याउँछन्, “भाग, हे अशुद्धहरू हो! भाग! भाग! नछोओ!” त्यसैले तिनीहरू यताउता भौतिरिए। मानिसहरूले जाति-जातिहरूका बिचमा भने, “अबदेखि उसो तिनीहरू यहाँ बस्न सक्दैनन्।”

¹⁶ परमप्रभु आफैले तिनीहरूलाई तितरबितर पारिदिनुभयो। उहाँले फेरि तिनीहरूको वास्ता गर्नुहुन्न। तिनीहरूले पुजारीहरूको आदर गर्दैनन्, र तिनीहरूले धर्म-गुरुहरूलाई निगाह गरेनन्।

¹⁷ सहायताको लागि प्रतीक्षा गर्दा-गर्दा हाम्रा आँखा व्यर्थमा टट्टाइसके। हाम्रा धरहराहरूबाट हामीले एउटा जातिको बाटो हेच्यौँ, जसले हामीलाई बचाउन सकेन।

¹⁸ तिनीहरूले हाम्रा पाइलाहरू पछ्याए। हामी हाम्रा सडकहरूमा हिँडन सकेनौँ। हाम्रो अन्त्य नजिकै थियो, र हाम्रा दिन गन्ती गरिए। हाम्रो अन्त्य आइसकेको थियो।

¹⁹ हामीले खेदनेहरू आकाशका चीलहरूभन्दा पनि छिटा थिए। तिनीहरूले हामीलाई पहाडहरूसम्मे खेदे, र उजाड-स्थानमा हामीलाई ढुकिबसे।

²⁰ परमप्रभुका अभिषिक्त जन अर्थात् हाम्रो प्राणधार तिनीहरूको पासोमा परे, जसको बारेमा यसो भनिएको थियो, “उहाँकै छायामुनि हामी जाति-जातिहरूका बिचमा बस्ने छौं।”

²¹ हे ऊज देशमा बस्ने एदोमकी छोरी, रमा, र खुसी हो। तर तँलाई त्यो कचौरा पनि दिइने छ। तँ मालेछेस्, र नाझो पारिने छेस्।

²² हे सियोनकी छोरी, तेरो दण्ड समाप्त हुने छ। उहाँले तेरो निर्वासनको समय लम्ब्याउनुहुने छैन। तर हे एदोमकी छोरी, उहाँले तँलाई दण्ड दिनुहुने छ। उहाँले तेरा पाप प्रकट गरिदिनुहुने छ।

Lamentations 5:1

¹ हे परमप्रभु, हामीमाथि जे भएको छ, सो सम्झनुहोस्। हाम्रो अपमान हेर्नुहोस्, र विचार गर्नुहोस्।

² हाम्रो उत्तराधिकार पराईहरू र हाम्रा घरहरू विदेशीहरूलाई दिइए।

³ हामी अनाथ, पितृहीन भएका छौं, र हाम्रा आमाहरू विधवाजस्ता छन्।

⁴ हामीले पिउने पानीको लागि र हाम्रै दाउरा किन हामीले चाँदीको दाम तिर्नुपर्छ।

⁵ हामीलाई पछ्याउनेहरू हाम्रो छेउमा छन्। हामी थाकेका छौं, र हामीलाई चैन छैन।

⁶ पर्याप्त खानाको लागि हामीले आफैलाई मिश्र र अश्शूरमा सुम्पिदिएका छौं।

⁷ हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले पाप गरे, र अब तिनीहरू छैनन्, र हामीले तिनीहरूका अधर्मको फल भोग्दछौं।

⁸ कमाराहरूले हामीमाथि शासन गर्छन्, र हामीलाई तिनीहरूको हातबाट छुटकारा दिने कोही छैन।

⁹ उजाड-स्थानमा भएको तरवारको कारण हाम्रा जीवन जोखिममा पारेर मात्रै हामी रोटी पाउँछौं।

¹⁰ भोकको रापले गर्दा हाम्रो छाला चुलोझैं तातिएको छ।

¹¹ सियोनमा स्त्रीहरू र यहूदाका सहरहरूमा कन्याहरू बलत्कार गरिएका छन्।

¹² राजकुमारहरू तिनीहरूका आफ्नै हातद्वारा द्वृण्ड्याइएका छन्, र धर्म-गुरुहरूलाई कुनै आदर देखाइएको छैन।

¹³ युवाहरू जाँतोमा अन्न पिँध बाथ्य पारिएका छन्, र ठिठाहरू दाउराको भारीले थिचिएर लडबडाउँदै हिँड्छन्।

¹⁴ धर्म-गुरुहरूले सहरको मूल ढोका छोडेका छन्, र युवाहरूले तिनीहरूको सङ्गीत छोडिएका छन्।

¹⁵ हाम्रो हृदयको आनन्द हटेको छ, र हाम्रो नाच शोकमा परिणत भएको छ।

¹⁶ मुकुट हाम्रो शिरबाट खसेको छ। हामीलाई धिक्कार छ! किनकि हामीले पाप गरेका छौं।

¹⁷ हाम्रो यो हृदय दुर्बल भएको छ, र यिनै कुराको कारण हाम्रो औँखा धमिलिएका छन्।

¹⁸ सियोन पर्वत उजाड छ, जहाँ स्यालहरू घुमिहँड्छन्।

¹⁹ तर हे परमप्रभु, तपाईंले सदासर्वदा शासन गर्नुहुन्छ, र तपाईं पुस्तादेखि पुस्तासम्म आफ्नो सिंहासनमा विराजमान हुनुहुने छ।

²⁰ तपाईंले हामीलाई किन सदाको निम्ति बिर्सनुहुन्छ ? तपाईंले हामीलाई यति धेरै दिनसम्म किन त्याग्नुहुन्छ ?

²¹ हे परमप्रभु, हामीलाई पुनर्स्थापिना गर्नुहोस्, र हामी पुनर्स्थापित हुने छौं।

²² तपाईंले हामीलाई बिलकुलै इन्कार गर्नुभएको छैन, र सम्झानै नसक्ने गरी तपाईं हामीसित रिसाउनुभएको छैन भने धेरै पहिले भएजस्तै हाम्रा दिन नवीकरण गरिदिनुहोस्।